

Pasqua: contra tot pronòstic, despunta el nou dia

En una recent allocució a la plaça de Sant Pere de Roma, el Papa Francesc feia referència a la necessitat de llegir de manera contínua els textos bíblics i de tenir sempre a mà la Paraula del Senyor. Us oferim alguns “punts forts” comuns a la majoria dels textos del temps de Pasqua, tal com els recull en un llibre seu el jesuïta Francesc Riera, que ens poden servir per aprofundir en el gran Misteri que celebrem amb la Resurrecció de Jesús.

El primer dia de la setmana

El primer dia de la setmana és la nova setmana, a la primera hora. Hem entrat en una nova època. S'ha acabat l'època dels dissabtes (de les lleis, els temples, els costums, els sacrificis... d'aquest món vell). Ha començat l'any de gràcia que Jesús havia vingut a proclamar als pobres, als darrers, als crucificats d'aquest món. És el primer dia de la Nova Creació, d'una Humanitat Nova que ja és imatge de Déu.

En aquest escenari tan lluminós i optimista com mai des de la creació del món, contrasta la tristesa infinita d'unes dones que van al sepulcre. L'escenari ha canviat, però elles no han canviat. Són la representació de la humanitat vella sense esperança: van a ungir un mort. Han perdut de tot la fe en Jesús i el seu Regne. Però els queda un amor molt gran; això és l'únic que les mou per anar fins a la tomba del crucificat.

La perplexitat dels deixebles i la importància de l'anunci

La catequesi dels textos de la Pasqua té la intenció de deixar molt clar que la buidor del sepulcre no provoca la fe, d'una manera automàtica. Més aviat desperta, en el cas de les dones que hi han arribat, interpretacions tan diverses com creure's que es tracta d'un robatori, d'un error, o que tot plegat no és altra cosa que *faules de dones*. Tal com posen de manifest els textos, la fe només la pot despertar l'anunci del Missatge de Déu que, en el cas de l'Evangeli de Lluc, són “dos homes amb vestits resplendents”.

Els ulls humans del “món vell”, per ells mateixos, no poden donar testimoni del “Món Nou” de Déu. L'experiència de Jesús com a Home Nou Ressuscitat no la poden provocar els sentits del nostre cos mortal: aquests no són capaços de copsar la nova realitat del Ressuscitat, perquè encara són presoners dels lligams del vell món.

No cerqueu entre els morts el qui viu

Aquestes paraules són la firma de Déu sobre la pedra rodada del sepulcre. La làpida que tanca l'horitzó de la vida d'una manera inexorable no s'ha tancat sobre la de Jesús; s'ha obert una bretxa dins la història de la humanitat: la tomba buida i oberta és la petja en aquest món de la derrota de la mort.

Cal que ens fixem en el que diuen els textos: proclamen que Jesús és “Viu”, no un “rediviu”; és a dir, un que ha tornat a la vida i que, més prest o més tard, tornarà a morir, com Llätzer, o el fill de la vídua de Naïm. Considerar Jesús un “rediviu” seria un gran error, com si no haguéssim entès res. Per això els “homes de vestits resplendents” anuncien que el Regne que Jesús predicava en els inicis de la seva vida itinerant a Natzaret és realment possible: que hi ha esperança per als pobres, els captius, els cecs, els oprimits, els crucificats de la terra.

Les dones són les primeres que proclamen l'anunci

El missatge pasqual es confia a unes dones, un fet que no suposava precisament cap garantia d'èxit, ja que la dona no podia donar testimoni. Una vegada més, la Bona Nova ha estat entesa pels humils, ara per les dones, el nucli més modest i silenciós de la comunitat. Elles tendran l'honor de ser, al seu torn, les primeres predicadores de la nova presència del Ressuscitat.

El testimoni de les dones, però, rep per part dels apòstols el menyspreu i la burla; les seves paraules, segons els textos, “els varen semblar un deliri, i no se les varen creure”. Fins i tot Pere se'n va corrents fins al sepulcre, però no és capaç d'anar més enllà de veure, amb els sentits corporals, “que hi havia tan sols el llençol d'amortallar”. No ha donat encara la passa d'obrir-se a l'escolta de l'anunci del Missatge de Déu, aquells “dos homes amb vestits resplendents”.

La fe en la resurrecció, per tant, neix no del “veure” sinó de l'escolta de la predicació del missatge. Aquells homes i dones del segle I, contra tota previsió, varen experimentar que Jesús era amb ells, ja no com en els dies de Galilea, sinó com a Senyor, del tot present entre ells, vencedor de la mort i de tantes situacions d'injustícia del nostre vell món. Facem nosaltres, també, el pas de la mort a la Vida. Molt bona Pasqua a tothom!

Taula rodona amb representants de la Confraria del Calvari - Crist Rei

La Confraria del Calvari de Crist Rei compleix 30 anys des de la seva fundació. Per aquest motiu hem cregut convenient tenir una trobada amb un grupet de persones que formen part d'aquesta Confraria i que l'animen amb entusiasme. Un diumenge vespre, ens reunim al Molí d'En Fraret i ens asseiem entorn a una taula per a compartir impressions, amb motiu d'aquest aniversari que celebren amb un programa especial. Voldríem fer d'intermediaris d'uns testimonis senzills, familiars, que transmeten essències de fe i devoció popular a la comunitat cristiana i a tot el poble.

Amb els qui signen aquest reportatge, s'hi feren presents: *Consuelo Galletero del Pozo, Miquel Quetglas Riera, Ramon Llull Pascual, Bel Sureda Pascual, Antoni Riera Lliteras i Antoni Llodrà Planisi.*

Posam damunt la taula una primera pregunta: ¿D'on va sorgir la iniciativa de fundar la vostra Confraria?

Era l'any 1986, amb motiu de la 'berena' de Pasqua. Un grup de matrimonis amb els fills havíem organitzat l'eixida, havíem compartit una jornada d'amics, el menjar, els jocs dels al·lots, les converses i les rialles. Encara teníem ben fresques les 'imatges' de la Setmana Santa que acabàvem de celebrar.

Els al·lots ens varen expressar el desig de sortir vestits de 'campinorats' l'any següent. Pensam que algun impacte havia colpit els seus ulls i el seus cors. Els pares no ho vàrem dubtar ni un moment. Anàrem a parlar amb el rector de Crist Rei, que aleshores era Mn. Ramon Lladó,

i li vàrem exposar la idea. Ell ens va animar i, a la Setmana Santa de 1987, entre tots vàrem prendre la determinació d'organitzar una confraria i muntar un 'pas'; però no seria d'imatges esculpides, sinó que el formariem al viu, partint d'escenes de la Passió de Jesucrist i de moments forts entorn a la Setmana Santa. I acompanyant el 'pas', la Confraria formada per grans i petits, amb les túniques i les insígnies corresponents.

És ver que també pensàrem que així no hauríem de fer gaire despeses econòmiques. Però el principal motiu era fer un 'pas diferent' - com diu el programa - que interpretàs i donàs vida a quadres evangèlics, que ajudassin millor a transmetre els sentiments i les vivències de Jesús, que per tots donà la vida.

El 'pas vivent' ha creat una admiració i una devoció que ha impactat molta gent, i que ha perdurat fins avui.

Què ha significat per a vosaltres formar part d'una Confraria de Setmana Santa?

Per a cada un de nosaltres ha estat important. Ens ha obert portes; ha fet possible que trobàssim amics, amb qui ens sentim ben identificats, amb qui podem compartir no sols uns dies previs a la Setmana Santa, sinó també molts de moments al llarg de l'any. Ens ha ajudat a sortir de la rutina.

La contemplació de la passió, mort i resurrecció del Senyor provoquen en el nostre interior sentiments profunds i vivències íntimes, fan aflorar l'Esperit de Déu, aquell qui és el Principi fonamental fins i tot per a gent que tal volta té altres creences.

Ens hem emocionat destriant fins i tot algú que deixava 'rodolar una llàgrima per la seva galta, o qualche persona major que s'ha llevat el capell quan hem passat per davant...', gestos que ens han arribat a l'ànima', com diu la presentació del programa d'enguany.

Han estat 30 anys emocionants, molt emocionants...

Hem llegit els evangelis per cercar l'escena que s'ha de recrear en el 'pas vivent'; hem triat unes figures cada any diferents, hem estat devora el pas o format part del mateix, hem experimentat l'interès de les persones que observen, sobretot dels infants; tots recordam haver sentit preguntes com aquesta: 'papà, padrina..., i són de veres?' I se'ns han posat els pèls de punta.

Pas vivent de l'any 2010

Confraria vol dir fraternitat compartida. Com viviu vosaltres la Confraria?

La vivim com una família en plena comunió. Des de finals d'estiu, ja posam fil a l'agulla, i pràcticament, de setembre a maig, ens veim cada darrer divendres de mes: reunions, sopars, aportacions i intercanvi d'idees. I no sols la Junta Directiva, també els qui munten el pas i molts altres col·laboradors. Sempre hi ha hagut entre nosaltres molt bona relació i harmonia. I això que som gent molt diversa: des d'aquells que vénen tot l'any fins als qui s'acosten per la Setmana Santa.

Els associats som oficialment uns 170, i els qui sortim cada any a la processó som uns 80 com a promig.

Fins a quin punt hi participen els joves?

Procuram animar-los, a partir de les famílies que formam part de la Confraria. Molts són fills i nés dels confreres. La major part dels qui figuren al 'pas vivent' són joves. Enguany hem convidat el Club d'Esplai a dur el Sant Crist de Crist Rei; i ens han donat una resposta positiva.

Alguna anècdota que vulgueu destacar.

Tenim un record molt especial d'aquell any que representàrem l'entrada de Jesús, **el dia de Rams**. Per primera vegada hi va participar una nina.

Un altre any, tal vegada el més apoteòsic, fou quan vàrem escenificar el **Crist crucificat**, i va ser un vespre molt fred...

Cada any podem comprovar com la gent que 'puja' al pas s'impliquen, s'identifiquen amb el personatge. És una vivència 'mística', indescriptible.

Una altra imatge del pas vivent

Quina relació manteniu entre la Confraria del Calvari, la barriada i la parròquia de Crist Rei?

La Confraria va partir de l'Associació de veïns 'Tramuntana'. Fa vuit anys que es varen separar jurídicament, per a poder disposar d'estatuts propis, poder obtenir subvencions i participar amb les altres associacions de veïns de Manacor. També la Confraria té els seus estatuts, seguint les orientacions del Bisbat de Mallorca, però hem continuat ben units, de manera que molts de socis són membres de les dues institucions. La parròquia ha estat per a nosaltres un punt de convergència, una comunitat on celebrar i viure la fe.

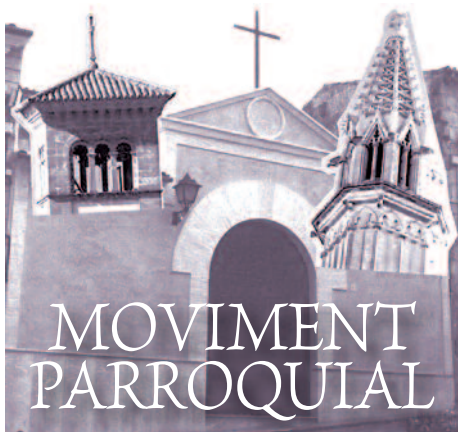
Què destacaríeu del programa especial d'aquest 2017?

Primer, la *Missa en record dels nostres difunts*, dissabte 25, a les 18'30. I el *concert de la Banda de Música Jove d'Inca*. El mateix dia, inauguració de l'exposició "XXX Anys de la Confraria".

Després l'*excursió a Lluc*, dia 2 d'abril, partint a les 09'00. Naturalment, la *processó del 9 d'abril*, diumenge de Rams a vespre, a les 20'30. El 'pas vivent' anirà acompanyat de totes les persones que durant 30 anys han participat en les escenificacions. Es clourà el programa amb un sopar de germanor, dia 21 d'abril, a les 21'00, al Col·legi 'La Salle'.

Amics i amigues de la Confraria del Calvari: Ens hem sentit com a ca nostra, en aquesta taula compartida amb vosaltres. Hem pogut experimentar les vostres emocions, el vostre entusiasme i sobretot la germanor que ens heu transmès. Moltes gràcies! Que pugueu seguir acompanyant Jesús amb tots els confreres i amics. Que, amb la comunitat cristiana, us sentiu sempre acompanyats i enfortits per Jesús ressuscitat. I Bona Pasqua!

Breus

Equip de redacció

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 24 DE FEBRER
AL 31 DE MARÇ

Parròquia dels Dolors

Noces:

- Francisco Javier Montero Carreño amb Anna Maria Adrover Riera

Defuncions:

- Llorenç Caldentey Lull
- Gabriel López Fuentes
- Juan Riera Timoner
- Mateu Febrer Brunet
- Juan Francisco Peña Pozo
- Mateu Bauzá Lull
- Margalida Gomila Llinàs
- Antonio Forteza Fuster
- Maria Mas Pont
- Francisca Sagrera Galmés
- Juana Adrover Solís

Parròquia de Crist Rei

Noces:

- Jaume Perelló Mas amb Mª Magdalena Font Massanet

Defuncions:

- Jaume Febrer Puigròs
- Miquel Bassa Sancho
- Catalina Oliver Castor
- Josep Gamés Vallori
- Juan Jiménez Páez
- Joana Bover Roig
- Maria Nadal Campins

Parròquia de Sant Pau

Defuncions:

- José Mª Sánchez Aparicio
- Juan Adrover Pascual
- Jaume Gayà Umbert
- Antonio Molinas Moragues
- Matias Vaquer Obrador
- Isabel Homar Febrer

DESPERFECTES I OBRES ALS NOSTRES TEMPLES

El temporal de pluja i vent del passat mes de gener feren malbé teules i canals en el temple de Crist Rei provocant nombroses goteres, la qual cosa ens ha obligat a fer una revisió acurada de l'estat de la teulada. Ha estat necessari muntar bastiments al llarg de la façana que dona al pati per tal de poder accedir als llocs més danyats i així poder posar-hi remei. El mateix temporal va rompre alguns vidres del rosetó major de la façana principal de la parròquia dels Dolors. Hi ha també molts dels vidres d'aquesta claraboia que estan crivellats. En aquests moments s'està fent un estudi per tal de valorar la quantia dels danys i decidir quines possibles accions es poden dur a terme per restaurar-ho.

Fa uns dies també vingué l'arquitecte tècnic del Bisbat Bartomeu Benassar per revisar la teulada del temple de Sant Antoni Abat de Son Negre. Les notícies no són massa bones ja que s'haurà de refer pràcticament de bell nou tota la teulada i altres punts que afecten a la mateixa estructura de l'edifici.

Com se sol dir, mai en ve una de tota sola. Mirarem com podrem afrontar tots aquests problemes.

MISSA CRISMAL

Com en anys anteriors, el dimecres sant anirem a la Seu a participar de la solemne Missa crismal. Partirem amb autocar a les 17'30 h. El preu és el mateix dels altres anys, 8 euros. Els interessats en participar-hi es poden apuntar a qualsevol de les tres parròquies abans o després de les misses o en hores d'oficina fins el dia 9 d'abril.

LA PARAULA ÉS UN DO. L'ALTRE ÉS UN DO

Han passat ja molts de dies d'aquest temps de Quaresma; així i tot voldríem recordar les paraules que donen títol a la carta al missatge del Papa Francesc per a la Quaresma 2017: «La paraula és un do. L'altre és un do».

El Papa parteix d'un comentari que ell mateix fa a la paràbola del ric i el pobre Llätzer que trobam a l'evangeli i que ens ajuda a preparar-nos bé per a la Pasqua que s'acosta. La Paraula de Déu és una força viva, capaç de suscitar la conversió del cor dels homes i orientar novament a Déu. Tancar el cor al do de Déu que parla té com a efecte tancar el cor al do del germà.

La primera invitació que ens fa aquesta paràbola és la d'obrir la porta del nostre cor a l'altre, perquè cada persona és un do, sigui veïnat nostre o un pobre desconegut. La Quaresma és un temps propici per obrir la porta a qualsevol necessitat i reconèixer en ell o en ella el rostre de Crist. Que l'Esperit Sant ens guii a realitzar un vertader camí de conversió, per redescobrir el do de la Paraula de Déu i servir Crist present en els germans necessitats.

CREPELLS PER ALS PRESOS

Com en anys anteriors, el Secretariat de Pastoral Penitenciària demana a grups d'església, parròquies, confraries, moviments... a «mirar d'una altra manera» als empresonats i el seu entorn, amb una visió més real i més humana, més enllà de la que presenten els mitjans de comunicació o dels prejudicis que ens hem anat formant. Per això ens convida a participar en la campanya de recollida de crespells per a compartir-los amb els interns el diumenge de Pasqua. Les persones que vulguin col·laborar amb aquesta obra podran fer arribar els crespells a la Parròquia dels Dolors abans del dissabte dia 15 d'abril a les 9 del matí.

SETMANA SANTA MANACOR

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES 2017

	Dissabte 8 d'abril	Diumenge del Ram	Dijous Sant	Divendres Sant	Vigília Pasqual	Diumenge de Pasqua
Els Dolors		11.45	19.00	19.00	Missa i processó	10.00
Crist Rei		10.45				19.00
Fartàritx	19.00					
Sant Pau		10.00				19.30
Benedictines		18.00	18.00	18.00	19.00	18.00
Residència Novaedat		10.30				
Convent St. Vicenç Ferrer					21.00	11.15